ادامه از صفحه اول

پشت پرده اعتراضات دی

رئیس مرکز پژوهش‌های مجلس ادامه داد: «در این بین بخشی از سیاست‌های اتخاذشده آسیب‌زا بود؛ نمونه آن کاهش سود بانکی و هم‌زمان پرداختن به مؤسسات بانکی و دولتی بود. بانک مرکزی در آسیب‌شناسی نسبت به مؤسسات پولی و بانکی خوب عمل نکرد و راه اشتباهی را رفت. به‌جای اینکه به اصلاح روند بپردازد، یک‌دفعه هجمه ایجاد کرد. مسئولان پولی و بانکی علیه مؤسسات مصاحبه و مردم را نگران کردند. در همان زمان تجمعاتی شکل گرفت که اولین حرمت‌شکنی‌ها در این تجمعات بود. می‌توانست با مدیریت درست تجمعات شکل نگیرد».

او با بیان اینکه «در آن دوران با کاهش سود بانکی و بد عمل‌کردن نسبت به مؤسسات پولی و بانکی نقدینگی افسارگسیخته در کوچه و بازار آمد»، ادامه داد: «همان نقدینگی در مؤسسات پولی و بانکی به بازار تزریق شد و این اژدهای هفت‌سر را دیدید، این اتفاق بدی بود». جلالی افزود: «در همان زمان برای برگردانده‌شدن پول مردم خط اعتباری در بانک مرکزی ایجاد شد. ۲۲ هزار میلیارد تومان از بانک مرکزی به سهام‌داران پول داده شد و به دنبال آن نقدینگی دیگری در بازار ایجاد شد. بعد از آن به گسل ترامپ برخورد کردیم که گفت می‌خواهد از برجام خارج شود. به دنبالش نقدینگی موجود در بازار به سمت ارز، سکه، خودرو و مواردی دیگر حرکت کرد». او با تأکید مجدد بر اینکه باید تحلیل درستی از شرایط داشت، گفت: «منشأ نارضایتی‌ها از اینجا به وجود آمد، البته دولت در مسیر اصلاح حرکت می‌کند، اما به‌هرحال بخشی از سیاست‌ها اشتباه بوده است. باید نقدینگی عظیم موجود در داخل کشور را مدیریت کرد. بخشی از این نقدینگی برای شرکت‌های بزرگ و سازمان‌هاست که دولت باید با آنها وارد گفت‌وگو شود. اکنون ۸۵ درصد سپرده‌ها را ۲.۵ درصد جامعه در اختیار دارند با آنها باید وارد گفت‌وگو شد». جلالی افزود: «متأسفانه در چنین شرایطی شاهد هستیم که برخی در داخل کشور ناآگاهانه در زمین دشمن بازی می‌کنند. در این بین تیترهایی در رسانه‌ها زده می‌شود که نتیجه آن نشانه‌گرفتن امید مردم است. دشمن، امید را نشانه گرفته است. ما نباید این کار را انجام دهیم». او اضافه کرد: «ما گزارشی را تهیه کردیم که در مورد خاستگاه اجتماعی اعتراضات است و در حال بررسی و کار کارشناسی روی این موضوع هستیم».

برای مؤسسات مالی می‌شد بهتر تدبیر کرد

رئیس مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی درباره وضعیت مؤسسات مالی نیز گفت: «بهترین روش از نظر من این بود که حل مشکل مؤسسات به خودشان واگذار می‌شد و آنها در ادغام‌ها مشارکت داده می‌شدند. ما مؤسساتی داشتیم که کارشان به خوبی انجام می‌شد، اما مؤسسات دیگری را که دچار مشکل بودند به اینها دادند و شر آنها دامن مؤسسات سالم را گرفت. در این زمینه معتقدم بانک مرکزی و دولت در تشخیص درد درست عمل کردند، ولی در درمان شتاب‌زده و عجولانه رفتند. درواقع سپرده‌گذاران درگیر کل سیستم شدند. خیلی از آنها دنبال پولشان نبودند، اما وقتی علیه مؤسسات مصاحبه شد، مردم رفتند و شیشه مؤسسات را شکستند. من در همه اینها حسن ظن نمی‌بینم، ولی همین مسائل بود که منتهی به حوادث دی‌ماه سال گذشته شد». جلالی ادامه داد: «طبق گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس، ۷۶ درصد فراخوان‌های دی‌ماه را ذی‌نفعان مؤسسات مالی دادند و بعد از این ماجرا سوءاستفاده شد، از جمله دشمن، منافقین، اسرائیل و عوامل سعودی از مطالبات مردم سوءاستفاده کردند. البته مردم مطالبه‌ای دارند، اما اینها با ورود خود فضا را به انحراف کشیدند. درمجموع معتقدم برای مؤسسات مالی می‌شد بهتر تدبیر کرد». او با اشاره به برخی حاشیه‌سازی‌ها یادآور شد: «دبیرخانه شورای‌عالی امنیت ملی باید جدی‌تر وارد عمل شود؛ مثلا در عرصه رسانه افرادی هستند که هر حرفی را به‌راحتی می‌زنند، چرا آنها مؤاخذه نمی‌شوند. اگر سندی دارند ارائه کنند و اگر ندارند باید با آنها برخورد شود. ما به‌عنوان مرکز پژوهش‌های مجلس اختیار حقوقی و قانونی برای اخطار نداریم، بلکه تذکر کارشناسی می‌دهیم یا اعلام خطر می‌کنیم، کمااینکه در گزارش‌های محرمانه یا سری چنین مواردی وجود دارد. ما به دنبال هوچی‌گری نیستیم. باید به کشور و نظام کمک کنیم، ولی نباید آنها را دچار چالش کنیم. اما نکته مهم این است که شورای‌عالی امنیت ملی و دبیرخانه آن باید نقش فعال‌تری ایفا کنند».

politics@sharghdaily.ir

رئیس دفتر رئیس‌جمهوری:

حساب علی لاریجانی را از مجلس جدا می‌دانیم

شرق: «حساب علی لاریجانی را از مجلس جدا می‌دانیم»؛ این جمله‌ای است که محمود واعظی گفته است. رئیس دفتر رئیس‌جمهوری و از اعضای حزب اعتدال و توسعه درباره نامه اخیر رئیس‌جمهوری به علی لاریجانی رئیس مجلس شورای اسلامی و اینکه برخی محتوا و لحن این نامه را تهدیدآمیز تلقی کردند، گفت: «این‌گونه نیست. آقای رئیس‌جمهور در نامه اخیرشان به آقای لاریجانی اعلام کردند که طبق قانون در زمان مقرر در مجلس حاضر خواهند شد و به این خواسته برخی نمایندگان احترام خواهند گزارد». او به «تسنیم» گفته «این نامه اصلا تهدیدآمیز نبوده و استنباط تهدید از آن استنباط درستی نیست، ما حساب آقای علی لاریجانی را از مجلس جدا می‌دانیم. موضوعی که در این خصوص مطرح بوده این است که مدل جمع‌آوری امضا ایراد داشته است، ضمن اینکه رئیس‌جمهور همان‌طور که گفتند وقتی نماینده‌ای در صحن علنی سؤال کند، بدون شک ایشان هم راحت‌تر می‌توانند به آن سؤال در صحن علنی پاسخ دهند».

به نظر می‌رسد که واقعا حساب علی لاریجانی با مجلس دست‌کم برای واعظی جداست و وقتی سخن از علی لاریجانی است، یعنی سخن از همراهان او؛ افرادی مثل بهروز نعمتی و کاظم جلالی. اینها از چهره‌های نزدیک علی لاریجانی محسوب می‌شوند. جلالی و کاظمی هر دو نامشان در لیست امید تهران قرار داشت. اما بعد از انتخابات از حضور در فراکسیون امید جا زدند. دلیلش هم روشن است؛ کاظم جلالی در گفت‌وگویی که با «شرق» داشت، در این باره گفته بود: «... الزاماتی در روز آخر ثبت‌نام به وجود آمد و دکتر لاریجانی امر فرمودند و مذاکره مفصلی در عصر روز آخر ثبت‌نام با ایشان داشتیم... و در نتیجه در انتخابات شرکت کردم... گفت‌وگوهایی بین جریان ما و حزب اعتدال و توسعه بود... بنده با عنایت به دوستی دیرینه‌ام با دکتر واعظی از طرف جریان خودمان مذاکراتی داشتیم... جلسه‌های ما صرفا با دکتر واعظی و برخی از اعضای حزب اعتدال و توسعه بود و لاغیر...».

«بهروز نعمتی» هم در گفت‌وگوی خود با «شرق» در رابطه با مذاکرات انتخاباتی با محمود واعظی گفته بود: «... از ما دعوت شد و قرار بر این بود لیست ۱۰-۱۰-۱۰ باشد. ۱۰ اصلاح‌طلب، ۱۰ مجموعه اصولگرایان معتدل و ۱۰ صدای ملت. از سال ۹۲ این جلسه‌ها برگزار می‌شد. آقایان واعظی، جنتی،

دکتر جلالی و آقای بانک بودند. نخستین جلسه را مرداد ۹۳ گذاشتیم. برجام در کشور موضوع بسیار مهمی بود و اگر وفاق و همدلی بین مجموعه‌ها نبود، به ثمر نمی‌رسید. آنجا مبنایی شد که ارتباطات بیشتر شود و به نوعی کنار هم باشیم تا جلوی تندروی‌ها گرفته شود». این اظهارات به خوبی رابطه محمود واعظی با جریان لاریجانی در مجلس را نشان می‌دهد و تلاش‌هایی که او به خرج داده تا نزدیکان لاریجانی وارد مجلس شوند. حالا با این اظهارنظر بیش از پیش بر حسن رابطه‌اش با علی لاریجانی تأکید و سعی کرد تا فاصله خود با مجلس را حفظ کند. مجلسی که بخشی از اعضای آن را فراکسیون امیدی‌ها یا همان اصلاح‌طلبانی تشکیل می‌دهند که مدت‌هاست نقدهای خود را متوجه دولت کرده و این انتقادها را با ابزاری که دارند مثل استیضاح وزرا نشان داده‌اند. خیلی از آنها در اظهارنظرهایشان هم به صراحت از نقش پررنگ واعظی در کابینه دوم روحانی انتقاد کرده‌اند. نقشی که با کم‌رنگ‌شدن نقش اسحاق جهانگیری شکل گرفت و حالا آن‌قدر قوی شده که پوشش‌دهنده روحانی در نهاد ریاست‌جمهوری است. محمود واعظی هم به سفر داخلی می‌رود به نمایندگی از رئیس‌جمهوری و هم به سفر خارجی. همین چند روز پیش بود که به ترکیه رفته بود و پیش‌تر هم سفری به آذربایجان داشت و در این فاصله به دیدار مراجع قم هم رفته است.

نقش‌آفرینی واعظی در نهاد دولت در کنار ارتباطش با اصولگرایان، باعث رنجش اصلاح‌طلبان شده است. چند وقت پیش علی شکوری‌راد در یک گردهمایی که با عنوان همایش ملی احزاب ایران برگزار شد، کنایه‌هایی را هم به حزب اعتدال و توسعه که خود را حزب پیروز در انتخابات ۹۶ می‌داند، مطرح کرده بود: «من در سال ۹۲ یکی از فعالان سیاسی حامی روحانی بودم. تا زمانی که ما از روحانی حمایت کردیم، اقرار می‌کنم خبر نداشتیم که او عضو حزب اعتدال و توسعه است. حزب اعتدال و توسعه را هم نمی‌شناختم. پس از اینکه روحانی به عنوان رئیس‌جمهور انتخاب شد، دیدیم که یک حزبی هم به او وصل است. این حزب خودش را پیروز انتخابات تلقی و انتخابات را به نفع خودش مصادره کرد. حزب اعتدال و توسعه نبود که رئیس‌جمهور را معرفی کرده و جامعه به او رأی داده باشد، بلکه فرایندهای خارج از حزبی منجر به انتخاب روحانی شد». این زبان گلایه خیلی از اصلاح‌طلبان از دولت است. با این حال محمود واعظی ترجیح می‌دهد ارتباطش با بخشی از اصولگرایان معتدل را تقویت کند و در این موضوع آن‌قدر مصر هست که اعلام رسانه‌ای می‌کند که حساب علی لاریجانی برای آنها جداست. علی لاریجانی نماد بخشی از اصولگرایانی است که اگرچه متعلق به بدنه سنتی جریان راست است، اما در برخی شیوه‌ها تفاوت‌هایی با رویکردهای جریان سنتی داشته و از سوی دیگر با جریان تندروی پایداری هم زاویه دارد.

واعظی کیست؟

محمود واعظی، هم دانش‌آموخته رشته‌های فنی است و هم علوم سیاسی و روابط بین‌الملل. تا قبل از سال ۶۵ همه مسئولیت‌های او در حوزه مخابرات بوده و از سال ۶۵ به وزارت امور خارجه منتقل شده و به‌عنوان مشاور وزیر و رئیس ستاد روابط اقتصادی خارجی مشغول شد. در سال ۱۳۶۸ به‌عنوان معاون اروپا-آمریکای وزارت امور خارجه منصوب شد و از سال ۱۳۷۶ تا سال ۱۳۷۸ به‌عنوان معاون اقتصادی وزیر امور خارجه مشغول به فعالیت بود. از زمانی هم که پای حسن روحانی به نهاد ریاست‌جمهوری باز شد، او هم رئیس‌جمهوری را همراهی کرد. اگرچه در دوره قبل در قامت وزیر ارتباطات ایفای نقش کرد؛ اما برای کابینه دوازدهم «محمدجواد آذری‌جهرمی» معاون واعظی در دولت یازدهم به عنوان وزیر ارتباطات معرفی و خود واعظی برای نقشی دیگر راهی پاستور شد؛ واعظی الان با حضور در دفتر ریاست‌جمهوری و پرداختن به امور سیاسی، بیش‌ازپیش به حوزه موردعلاقه‌اش نزدیک شده است.

ابراز نگرانی عارف نسبت به دخالت برخی نهادها در دانشگاه‌ها

ایسنا: رئیس کمیسیون آموزش و تحقیقات مجلس شورای اسلامی با تأکید بر لزوم بازگرداندن اقتدار آموزش عالی، نسبت به آسیب‌هایی که از طریق نهادهای موازی به آموزش عالی وارد شده است، اظهار نگرانی کرد و گفت: «استقلال دانشگاه باید حفظ شود و دخالت افراد و نهادهایی که ارتباطی با دانشگاه ندارند در مسائل داخلی دانشگاه صدمات جبران‌ناپذیری به آموزش عالی کشور می‌زند». محمدرضا عارف در دیدار با اعضای هیئت‌رئیسه دانشگاه تهران با اشاره به جایگاه این دانشگاه در نظام آموزشی کشور بر ضرورت ایجاد فضای باز سیاسی در دانشگاه‌ها و مشارکت جدی دانشگاه‌ها در حل مشکلات و چالش‌های کشور تأکید کرد و گفت: «مشارکت حداکثری دانشجویان و اعضای هیئت علمی در فعالیت‌های سیاسی موجب نشاط سیاسی در دانشگاه‌ها می‌شود و نباید با بهانه‌های واهی جلوی نشاط سیاسی را در دانشگاه گرفت». او بر لزوم ایجاد بستری برای مشارکت‌های اجتماعی دانشجویان تأکید کرد و گفت: «در شرایط کنونی کشور مسئولان باید توجه ویژه‌ای به دانشگاه داشته باشند، چراکه می‌توان با استفاده از توان اعضای هیئت علمی و دانشجویان مشکلات کشور را ساماندهی کرد». عارف در همین زمینه تأکید کرد: «اگر دولت محترم از ظرفیت‌های بالقوه دانشگاه به‌عنوان اتاق فکر خود استفاده می‌کرد و به دانشگاهیان بیشتر میدان می‌داد، برخی مشکلات موجود در کشور شرایط حادی پیدا نمی‌کردند». رئیس کمیسیون آموزش و تحقیقات مجلس از آمادگی مجلس و این کمیسیون برای حل مشکلات دانشگاه‌ها، به‌ویژه مسائل دانشگاه تهران و کمک به توسعه و ساماندهی این دانشگاه خبر داد و بر لزوم پیگیری جدی‌تر طرح توسعه دانشگاه تهران تأکید کرد. او با تأکید بر لزوم بازگرداندن اقتدار آموزش عالی، نسبت به آسیب‌هایی که از طریق نهادهای موازی به آموزش عالی وارد شده است اظهار نگرانی کرد و گفت: «استقلال دانشگاه باید حفظ شود و دخالت افراد و نهادهایی که ارتباطی با دانشگاه ندارند در مسائل داخلی دانشگاه صدمات جبران‌ناپذیری به آموزش عالی کشور می‌زند و از هیئت‌رئیسه دانشگاه تهران می‌خواهم با همکاری و هماهنگی با نهادهای ذی‌ربط اجازه ندهند ساحت دانشگاه تهران و استقلال این دانشگاه آسیب ببیند». عارف همچنین بر لزوم تعامل جدی‌تر دانشگاه‌های بزرگ کشور با مسئولان اجرائی و نیز نمایندگان مجلس و چاره‌اندیشی برای پاسخ به مطالبات مردم، به‌ویژه در زمینه‌های اقتصادی و معیشتی، اشتغال جوانان و مقابله با آسیب‌های اجتماعی تأکید کرد.

مسیح مهاجری، مدیرمسئول روزنامه جمهوری اسلامی:

آقای هاشمی گفتند خوب علیه ما می‌نویسید

حجت‌الاسلام مسیح مهاجری، ۳۷ سال است که مدیرمسئولی روزنامه «جمهوری اسلامی» را برعهده دارد. او با «ایسنا» در مورد این روزنامه، واکنش‌ها به مطالب روزنامه و کم‌رنگ‌شدن تصاویر و سخنان امام خمینی (ره) در صداوسیما گفت‌وگو کرده که خلاصه آن در ادامه می‌آید:

● روزنامه جمهوری اسلامی در ۹ خردادماه سال ۵۸ کار خود را آغاز کرد. از همان ابتدا آقای مهندس موسوی مدیرمسئول و سردبیر روزنامه شد. من از تیر سال ۶۰ در روزنامه مشغول شدم و تا الان نیز همچنان هستم؛ البته این بودنم تا الان علیرغم میل خودم است. به همین دلیل هم چندبار با آقای خامنه‌ای صحبت کردم که تغییراتی را نه‌فقط در روزنامه جمهوری اسلامی، بلکه در روزنامه‌های کیهان و اطلاعات هم ایجاد کنند.

● زمانی که فعالیت حزب در سال ۶۶ متوقف شد، قرار شد که روزنامه جمهوری اسلامی به‌عنوان یک روزنامه بخش خصوصی به فعالیت خود ادامه دهد. از آنجا که از همان ابتدا صاحب‌امتیاز روزنامه آقای خامنه‌ای بودند، ما تا اوایل رهبری آقای خامنه‌ای اسم ایشان را به‌عنوان صاحب‌امتیاز در روزنامه ذکر می‌کردیم. وقتی ایشان پس از رحلت امام (ره) رهبر شده بودند، طی صحبتی به ایشان گفتم که ممکن است گاهی در روزنامه اشتباهی صورت بگیرد، نباید این اشتباهات به نام رهبری تمام شود؛ اگر شما موافق باشید، اسم شما را دیگر در روزنامه ذکر نکنیم. با موافقت ایشان، با وزارت فرهنگ و ارشاد صحبت کردم و قرار شد در اسناد وزارت ارشاد اسم آیت‌الله خامنه‌ای به‌عنوان صاحب‌امتیاز باشد، اما اسم ایشان در روزنامه ذکر نشود و فقط اسم مدیرمسئول منتشر شود.

● شمایلی که روی لوگوی روزنامه وجود دارد، یعنی همان قطره خونی که به ابتکار آقای موسوی، به یادگار از حادثه هفتم تیرماه و به احترام به آقای بهشتی و شهدای این حادثه روی روزنامه مانده است، از ویژگی‌های روزنامه جمهوری اسلامی است.

● ما هیچ‌گاه برای انتشار مطلب، هماهنگی با بیت رهبری، نیروی انتظامی و جاهای دیگر نداشته‌ایم و الان هم همین‌گونه است. یکی از خصوصیات روزنامه جمهوری اسلامی و خود من این است که مهم‌ترین ویژگی روزنامه‌نگاری را استقلال می‌دانم. اگر روزی به آنجا برسم که در روزنامه بگویند این مطلب را بنویسیم یا ننویسیم، دیگر در روزنامه نخواهم بود.

● ما این موضوع را رعایت می‌کنیم که به کسانی که قبولشان نداریم یا می‌خواهیم از آنها انتقاد کنیم، هیچ‌گاه اهانت نمی‌کنیم. این‌گونه نیست که یک روز بگوییم «حضرت آیت‌الله‌العظمی» و یک روز بگوییم «آقای میرزا»! اگر عنوانی برای کسی قائل هستیم، در انتقاد و تعریف از همان استفاده می‌کنیم. احترام افراد را حفظ می‌کنیم و بدوبیراه به کسی نمی‌گوییم. من به یاد ندارم ما در روزنامه جمهوری اسلامی به کسی اهانت کرده باشیم.

● واقعیت این است که قدر آقای هاشمی در کشور دانسته نشد. من با توجه به شناختی که از ایشان داشتم، همیشه سعی کردم از ایشان دفاع کنم. البته انتقاد هم می‌کردم. در آرشیو روزنامه مقالات انتقادی درباره آقای هاشمی داریم که وقتی ایشان در اوج قدرت و رئیس‌جمهوری بود، منتشر کردیم.

● به‌عنوان‌مثال آن زمان در سفری به قم دیدم که ساختمان‌های زیادی در حال ساخت است. مقاله‌ای دراین‌باره نوشتم و گفتم که این چه وضعیتی است؟ مردم فقیر هستند و شما مشغول ساختمان‌سازی؟ و به دولت تاختم که چرا اجازه می‌دهید این کارها انجام شود. چند روز بعد رفتم پیش آقای هاشمی و ایشان گفت خوب علیه ما مقاله می‌نویسی! گفتم این شرایط را دیدم و حق من انتقاد است. گفت که «این دستگاه‌ها به من ربطی ندارد و زیرمجموعه رهبری هستند. البته من می‌دانم چون شما به رهبری نمی‌توانید چیزی بگویید، به ما گفتید».

● امام (ره) به تلویزیون در چارچوب‌ها و اصول، آزادی عمل می‌دادند و به همه رسانه‌ها گفتند که این‌قدر مرا مطرح نکنید؛ یعنی رسانه‌ها را انحصاری من نکنید. همه سهم دارند و همه باید مطرح شوند و برای این موضوع هم بسیار تلاش کردند. این کار بزرگی که آن زمان امام (ره) انجام دادند و در عمل و گفتار سعی کردند رادیو و تلویزیون به معنای واقعی ملی و متعلق به همه باشد و فقط در اختیار یک قشر نباشد.

● ما هیچ‌گاه ندیدیم که امام (ره) بگوید چرا حرف فلانی را پخش کردید یا حرف فلانی یا فلان جمع را پخش نکنید. این در حالی است که الان رادیو و تلویزیون خیلی بسته شده است. درواقع تلویزیون با امام خداحافظی کرده است. ممکن است جمله‌ای از ایشان را قبل از خبر یا در رادیو پخش کنند، اما به همین‌ها اکتفا می‌کنند. اگر هم بخواهند جایی از تصاویر و جملات امام (ره) استفاده کنند، در راستای مقاصد خودشان است و درواقع جناحی این کار را انجام می‌دهند.

● اگر حرف‌های اساسی امام پخش شود، نگاه‌ها به رادیو و تلویزیون و حکومت و خیلی از افراد تغییر می‌کند و درواقع از پخش حرف‌های امام (ره) می‌ترسند. اگر صحبت‌های ایشان پخش شود، نظر مردم به رادیو و تلویزیون عوض می‌شود؛ چون فکر می‌کنند پس چرا تلویزیون خلاف این صحبت‌ها عمل می‌کند؟

● اگر به افرادی که به‌عنوان صاحب‌نظر در مسائل سیاسی و منطقه‌ای در رادیو و تلویزیون صحبت می‌کنند، دقت کنید، متوجه می‌شوید آن‌قدر تعداد این افراد محدود است و آن‌قدر به‌واسطه حضور مکرر شناخته شده‌اند که دیگر از پیش می‌دانیم چه کسانی می‌خواهند حرف بزنند و حتی چه می‌خواهند بگویند؛ حرف‌ها هم حرف‌هایی است که خود رادیو و تلویزیون در دهان این افراد می‌گذارد و آنها هم می‌گویند. درواقع یا اینها حرف خودشان نیست یا اگر هم حرف خودشان است حرف جدید و مهمی نیست.

● وقتی آقای خامنه‌ای رهبر شدند، هنوز رئیس‌جمهوری نیز بودند. ایشان از ما مدیران روزنامه‌های اصلی آن زمان که هفت یا هشت نفر بودیم برای حضور در جلسه‌ای دعوت کردند. در این جلسه گفتند که وضعیت من با امام (ره) فرق می‌کند و شما باید به من کمک کنید؛ کمکتان هم به این صورت باشد که هفتگی با هم جلسه‌ای داشته باشید و هم‌فکری کنید تا به نظام کمک کنید و بتوانیم اهداف نظام را پیش ببریم و ما هم گفتیم چشم. از اتاق ایشان که بیرون آمدیم، به دفتر آقای میرمحمدی، رئیس دفترشان در ساختمان ریاست‌جمهوری، رفتیم و اولین جلسه‌مان را همان‌موقع تشکیل دادیم.

● این جلسات تا اول دولت آقای احمدی‌نژاد همچنان برگزار می‌شد. یکی از برکات آقای احمدی‌نژاد این بود که این جلسات را هم به‌هم زد؛ چون آن‌قدر اختلاف در رسانه‌ها و افکار عمومی ایجاد کرد که این جلسه‌ها خودبه‌خود کنسل شد.

خبر

جهانگیری:

مدیری که برای تصمیم‌گیری واهمه داشته باشد مدیر نیست

● **ایرنا:** معاون اول رئیس‌جمهوری در جلسه شورای عالی اجرای سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی گفت: تا پیش از ابلاغ سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی، کارهای بزرگ اقتصادی محدود به بخش دولتی بود و ابهاماتی پیش‌روی گسترش فعالیت و رشد بخش خصوصی وجود داشت که با ابلاغ سیاست‌های کلی اصل ۴۴ و ازبین‌رفتن این ابهام فرصت بزرگی برای بخش خصوصی در کشور ایجاد شد تا بتواند در جهت شکوفایی اقتصاد کشور به هر میزان که می‌تواند رشد کند و از فاینانس و سایر فرصت‌ها که بخش دولتی از آن بهره‌مند بود، استفاده کند.

اسحاق جهانگیری افزود: براساس تصمیم شورای عالی هماهنگی اقتصادی سران قوا مقرر شد مدیرانی که درباره واگذاری طرح‌ها به بخش خصوصی تصمیم‌گیری می‌کنند، اگر تصمیم آنها منطبق با کارگروه واگذاری طرح‌ها باشد، از بازخواست از سوی دستگاه‌های نظارتی معاف شوند.

او گفت: البته مدیری که برای تصمیم‌گیری واهمه داشته باشد، مدیر نیست، چراکه مدیران منصوب شده‌اند تا در چارچوب قانون با قدرت و جسارت تصمیمات مناسب اتخاذ کنند و درعین‌حال اگر تصمیم نادرستی اتخاذ کنند، باید مقابل آن پاسخ‌گو باشند. مجموعه تصمیمات اتخاذشده در راستای زمینه‌سازی برای رشد بخش خصوصی و ایجاد شرایط سهل و آسان برای واگذاری طرح‌ها به این بخش، به معنای آن است که دولت و نظام اهتمام ویژه‌ای برای بازکردن مسیر فعالیت بخش خصوصی دارند و از بخش خصوصی به‌طور جدی حمایت خواهند کرد.

تذکر به نمایندگان از وظایف شورای نگهبان نیست

● **ایرنا:** نجات‌الله ابراهیمیان، عضو حقوق‌دان شورای نگهبان، گفت: تذکر به نمایندگان مجلس در وظایف شورای نگهبان قید نشده است. منظور کدخدایی از تذکر به نمایندگان، درنظرگرفتن تخلف‌ها هنگام بررسی صلاحیت برای دوره‌های بعدی است که سخنگوی شورای نگهبان به‌صراحت در نشست خبری خود اعلام کرده بود «همکاران ما این نماینده را خواستند و به او تذکر دادند».

علی مطهری:

نباید به هر بهانه‌ای متوسل به حکم حکومتی شویم

● **ایسنا:** نایب‌رئیس مجلس شورای اسلامی به نامه رئیس قوه قضائیه به مقام معظم رهبری برای اقدامات ویژه در برخورد با اخلالگران اقتصادی واکنش نشان داد. علی مطهری در یادداشتی نوشت: «بهتر بود رئیس قوه قضائیه قوانین و احکام مورد نیاز را از طریق مجلس به دست می‌آورد.

قوه قضائیه می‌توانست از راه لایحه یا طرح دوفوریتی به خواسته‌اش برسد و نباید کاری می‌کرد که مجلس را دور بزند. مجلس برای مدت موقت و معین اختیاراتی را به قوه قضائیه برای مبارزه با تخلفات اقتصادی در شرایط امروز می‌داد و مشکل این قوه حل می‌شد.

نباید به هر بهانه‌ای متوسل به حکم حکومتی شویم. حکم حکومتی در جایی است که راه قانونی وجود نداشته باشد. ممکن است بگویند زمان را از دست می‌دادیم، پاسخ این است که تفاوت زمانی آن از زمان ارائه طرح دوفوریتی تا تأیید شورای نگهبان پنج تا هفت روز است. این مدت ارزش استفاده از حکم حکومتی را نداشت و اصولا اصل بر این است که همه کارها براساس قانون انجام شود و اگر لازم است برای مدت موقت قوانین خاص مغایر قوانین موجود داشته باشیم، این استجازه باید از مجلس انجام شود. اقدام عجولانه قوه قضائیه برای بسیاری از نمایندگان قابل درک نیست».